

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 573 din 11.09.2019

Dosar nr.: 311/2018

Petiția nr.: 2477/26.04.2018

Petent:

Reclamată: -- OIR POSDRU Regiunea S-E

Obiect: refuz plată salariu în numerar

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul sau reședința petentului

Numele, domiciliul sau reședința reclamaților

2.– OIR POSDRU regiunea S-E .

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

4. Petentul consideră discriminatoriu refuzul reclamatei de a-i plăti drepturile salariale în numerar, aceasta acordându-i mențiunea “neeligibil” pe solicitarea de plată motivând prin faptul că plata se poate face doar prin virament bancar.

III. Procedura de citare

5. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare pentru data de 11.06.2018.

De asemenea, având în vedere modul în care este refectată plângerea, s-a invocat, din oficiu, excepția de necompetență a CNCD, modalitatea de interpretare și aplicare a legii revenind exclusiv instanței de judecată.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Petentul susține că în data de 15 martie 2018 a încheiat un contract de muncă cu Asociația EuroclassTraining pentru funcția de Expert grup țintă în cadrul proiectului “Antreprenor o șansă pentru viitor”. Reclamata a solicitat o justificare obiectivă pentru motivul pentru care acesta

dorește plata salariului în numerar și nu prin virament bancar, deși legea este clară și prevede că plata drepturilor salariale se face în bani (numerar).

Petentul susține că interpretarea dată de specialiștii în domeniul dreptului muncii este că modalitatea uzuală de plată este în bani (numerar), iar prin excepție plata se poate și prin virament bancar.

Prin urmare, refuzul reclamatei de a aproba cererea de plată încalcă prevederile art.15 din OG nr. 137/2000 republicată.

Sușținerile reclamatei Emilia Ioana Voicu

7. Reclamata susține următoarele: după cum menționează și petentul, potrivit Capitolului 4.3.2. din Ghidul Orientării privind accesarea finanțărilor în cadrul Programului Operațional Capital Uman 2014-2020, “plățile în numerar vor fi utilizate doar în situații bine justificate (de exemplu acordarea de subvenții pentru grupul țintă), doar în situațiile în care plățile prin sistemul bancar sau mandate poștal nu pot fi derulate. În aceste situații particulare, Beneficiarul va solicita acordul prealabil al AM/OI POCU responsabil. Orice plată în numerar efectuată de către Beneficiar/Partener fără acordul prealabil al AM/OI va fi considerată neeligibilă”. Mai mult, aceste prevederi se regăsesc și în secțiunea 2.6. din Manualul Beneficiarului POCU 2014-2020 Axele prioritare 1-6 versiunea august 2017.

Motivele de fapt și de drept

8. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentului, Colegiul urmează a analizat excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată din oficiu.

9. Potrivit dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată, jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.), iar actul per se, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin.7 (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin.9 (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție) Prin Decizia nr. 1.096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „CNCD este un organ administrativ cu atribuții

jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ-jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art.124 privind înfăptuirea justiției și art.126 alin.(5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

10. Este evident că acele comportamente considerate discriminatorii și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu procesul legislativ, în speță situațiile ce implică adoptarea, modificarea, completarea sau abrogarea unor prevederi legale de către legiuitor, Parlamentul României sau de Guvern și nici modulului de interpretare și aplicare a legii de către organele de stat. Or, relativ la obiectul petiției, este indubitabil că „fapta de discriminare” invocată de petent este echivalentă cu o problemă de interpretare și aplicare a legii, **atribut exclusiv al instanței de judecată.**

Astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării
2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Data redactării: 16.09.2019

**Hotărâre redactată și motivată de: Asztalos Csaba Ferenc
Angelica Paraschiv Gergely**

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.